

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ลักษณะคำซ้ำในภาษาลานนา
ผู้วิจัย	นางสาว สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ
สาขาวิชา	ภาษาศาสตร์ และภาษาอาเซียนศึกษา
ผู้ควบคุมการวิจัย	รองศาสตราจารย์ ดร. เรืองเดช ปันเจื่อนขัตติย์
วันสำเร็จการศึกษา	21 มิถุนายน 2526

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มุ่งศึกษาลักษณะคำซ้ำในภาษาลานนา เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบของคำซ้ำ, วิธีการสร้างคำซ้ำแบบต่างๆ และการแสดงความหมาย เนื้อหาของวิทยานิพนธ์มีทั้งหมด 6 บท บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 ลักษณะของภาษาลานนา บทที่ 3 รูปแบบของคำซ้ำ บทที่ 4 การสร้างคำซ้ำในภาษาลานนา บทที่ 5 การแสดงความหมายของคำซ้ำ ส่วนบทที่ 6 เป็นบทสรุปและข้อเสนอแนะท้ายสุดเป็นภาคผนวก มีรายชื่อจังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอของ 8 จังหวัดภาคเหนือ หรือถิ่นลานนา รวมทั้งคำมูลคำซ้ำเฉพาะรูปแบบที่น่าสนใจ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกับภาษาไทยถิ่นอื่น ๆ อีกด้วย

ภาษาลานนาที่นำมาวิจัยได้แก่ ภาษาไทยถิ่นเหนือ ซึ่งพูดโดยชนส่วนใหญ่ใน 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ผู้วิจัยได้รวบรวม คำซ้ำในภาษาลานนา จากเอกสารและพจนานุกรม แล้วนำไปทดสอบกับผู้บอกภาษาแต่ละจังหวัด และนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ในด้านระบบเสียงได้ยักระบบเสียงของภาษาเชียงใหม่เป็นหลัก

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คำซ้ำในภาษาลานนาแบ่งตามรูปแบบ เป็น 2 ประเภทคือ 1. คำซ้ำแท้ คือคำที่เกิดจากการซ้ำพยางค์ มีรูปแบบทั้งหมด 9 แบบ 2. คำซ้ำเทียม คือคำที่เกิดจากการซ้ำหน่วยเสียง มีรูปแบบทั้งหมด 6 แบบ การสร้างคำซ้ำในภาษาลานนากระทำได้ 3 วิธีคือ 1. การซ้ำธรรมดา เป็นวิธีสร้างคำซ้ำโดยซ้ำทั้งพยางค์ หรือทุกพยางค์โดยไม่เปลี่ยนหน่วยเสียงใด ๆ 2. การซ้ำโดยเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เป็นวิธีสร้างคำซ้ำโดยเปลี่ยนเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ ให้เป็นเสียงสูงกว่าเสียงสูงปกติ 3. การซ้ำโดยการเพิ่มหน่วยเสริมรูป เป็นวิธีการเพิ่มหน่วยที่ไม่มี ความหมายให้ปรากฏหน้าหรือหลังคำเดิม ส่วนการแสดงความหมายของคำซ้ำนั้น จำแนกได้หลายประเภท เช่น แสดงความหมายเป็นพหูพจน์ แสดงความหมายแยกจำนวน แสดงกริยาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือแสดงความปฏิเสธ เป็นต้น